

[Finansministeren]

det har det ikke været muligt at undgå en voksende arbejdsløshed fra 1976 og frem til begyndelsen af 1978. Siden begyndelsen af 1978 har vi kunnet konstatere, at antallet af arbejdsløse, sæsonkorrigeret, har været stort set uændret, og i de seneste måneder har vi kunnet notere et begyndende fald i arbejdsløsheden.

Det fremgår af det, jeg her har sagt, at jeg altså ikke er enig i den vurdering, som hr. Glensgård har anlagt.

Ved regeringsforhandlingerne i august måned sidste år blev der på baggrund af et foreløbigt skøn over underskuddet på betalingsbalancen på 9 mia kr. i 1979 fastlagt en økonomisk politik med det formål at sikre en yderligere nedbringelse af betalingsbalanceunderskuddet. Momsforhøjelsen og besparelserne på finanslovforslaget havde til hensigt at afdæmpe den indenlandske efterspørgsel, og samtidig er meningen med K-låneordningen og andre former for eksportfremme at give danske virksomheder et incitament til at øge deres markedsandel.

Der kan allerede nu konstateres en række faktorer, som vil vanskeliggøre regeringens erklærede mål om en fortsat nedbringelse af underskuddet over for udlandet. Som det fremgår af Økonomisk årsoversigt fra det økonomiske sekretariat, der blev offentliggjort i begyndelsen af februar, må det på nuværende tidspunkt forventes, at betalingsbalanceunderskuddet for 1979 vil udgøre omkring 8 mia kr., hvilket svarer til en stigning på knap ½ mia kr. i forhold til 1978. Det bør påpeges, også over for hr. Glensgård, at underskuddet ville være blevet væsentlig større uden de i efteråret gennemførte foranstaltninger, hvilket jo også udgangsskønnet fra august viser. Samtidig er der grund til at forvente, at arbejdsløshedstallene som følge af bl. a. væksten i beskæftigelsen og indførelsen af efterlønsordningen direkte vil falde på trods af en forventet tilgang til arbejdsmarkedet på op imod 40.000 personer.

Udsigterne for betalingsbalancen på nuværende tidspunkt tegner sig altså noget mere ugunstige for 1979 end hidtil antaget. Der er dels tale om internationale faktorer, dels om kræfter i den hjemlige økonomi, som kan forklare dette forhold. Internationalt kan der være grund til at omtale olieprisstigningerne i december, der blev noget større end forventet i august 1978, ikke mindst de af uroen i

Iran forårsagede yderligere prisstigninger, hvilket direkte vil give sig udslag i en forringelse af vare- og tjenestebalancen.

Af indenlandske kræfter kan der først og fremmest være grund til at nævne tendenserne til en noget større opdrift i den indre konjunktur gennem 1979 end hidtil forventet. På basis af de budgetter for 1979, som blev vedtaget af kommuner og amtskommuner i september sidste år, må man regne med en betydelig stigning i de kommunale aktiviteter; det betyder på den anden side også, at beskæftigelsesmulighederne forbedres mærkbart på disse områder.

Det private forbrug, som allerede ved udgangen af 1978 lå lidt højere i niveau end tidligere forventet, må efter de i den økonomiske oversigt gjorte forudsætninger antages at ville vokse med op imod 2½ pct. målt i faste priser fra 1978 til 1979, hvilket indebærer en stigning på godt 4 pct. igennem indeværende år ud fra de forudsætninger, som det økonomiske sekretariat arbejder med. En sådan vækst kan ikke undgå at belaste betalingsbalancen både direkte gennem import af forbrugsvarer og indirekte gennem import af råvarer og hjælpestoffer og investeringsgoder til indenlandsk produktion af forbrugsvarer.

På baggrund af hensynet til i de kommende år at kunne tilrettelægge en hensigtsmæssig økonomisk politik er det af stor betydning, at betalingsbalanceunderskuddet reduceres, og det er fortsat regeringens mål. Vi kan ikke ved initiativer fra dansk side sætte mere gang i den internationale økonomiske udvikling, og det vil derfor først og fremmest være gennem påvirkningen af den indenlandske økonomi, at det vil være muligt at opnå en mere gunstig udvikling på betalingsbalancen. Det vil være nødvendigt nøje at følge udviklingen i det samlede private og offentlige forbrug for at sikre, at det ikke forhindrer en forbedring af betalingsbalancen. En forbedring af konkurrenceevnen, herunder ikke mindst en mere permanent afdæmpning i omkostningsudviklingen i forhold til udlandet, må fortsat stå som den centrale metode til en mere permanent og langsigtet forbedring af både betalingsbalancen og beskæftigelsen.

På denne baggrund er udfaldet af det samlede indkomstopgør af stor betydning for udformningen af den økonomiske politik for de nærmeste år. Samtidig er regeringen rede